

Hørings svar til Køge Kommunes Børn og Unge-politik og Den Sammenhængende Børnepolitik.

Vi har store forventninger til jeres visioner for kommunens børn og unge, som vi også ser som en god investering.

Vi har et stort ønske om at få skabt en rød tråd gennem systemet, så alle kan føle sig værdifulde og få mulighed for at nå deres fulde potentiale.

Deltagelse

De mange muligheder, der skal skabes for trivsel, sundhed, dannelse, læring og livsduelighed, håber vi vil blive individualiseret, så man både kigger på enkeltdele og helheden i indsatserne. Selvom en diagnose ser ens ud på diagnosekoden, så er mennesket bag meget forskelligt. Man kan ikke komme børn og unge i kasser og høste stordriftsfordele.

At beskrive, at der skal være plads til forskellighed i inkluderende fællesskaber og der kun vil være behov for en "lille gruppe" uden for normalområdet, mener vi er i modstrid med jeres visioner samt hvad udviklingen i samfundet desværre viser os med jævne mellemrum. Nemlig at der bliver flere og flere børn og unge med brug for ekstra støtte for at kunne leve et værdigt liv. Alle børn og unge skal have den hjælp og støtte, som de har behov for, uanset forudsætninger, ressourcer og diagnoser.

Det vil være ønskeligt med en mere dynamisk tænkning om normal og specialområdet. Nogle børn og unge trives bedst i specialområdet og føler sig inkluderet. At være en del af et fællesskab behøver altså ikke at betyde at man skal være i "normalområdet". Flere og flere børn trives med de rammer, der tilbydes i specialtilbud (struktur, forudsigelighed, genkendelighed, tydelighed, kontinuitet).

Vi må desværre erkende, at inklusionen nogle steder har fejlet, og der er flere børn med skolevægring nu, end der nogensinde har været tidligere.

Hver familie har forskellige ressourcer og kompetencer, så derfor skal man ikke have "generelle" holdninger til tolkning af service og tilbud. Hertil skal det nævnes at serviceloven er en ramme, som altid skal brydes hvis rammerne er i strid med behovet for hjælp.

Børn og unge med kommunikationsvanskeligheder opnår ikke de samme faglige og sociale kompetencer, hvis man ikke tænker sprogtræningen ind i klasserummet og i de tidlige indsatser.

I den Sammenhængende børnepolitik beskrives "børn og unge i udsatte positioner" som en målgruppe. Men det rummer alt for mange forskelligheder. Det er problematisk, at man beskriver at "udsatte" har de samme udfordringer som "handicappede". Man behøver ikke at være i en udsat position, når man har fået et handicappet barn. Man får ikke et handicappet barn af at have misbrugsproblematikker i familien. At familier til handicappede børn, mødes som værende socialbelastet, er oftest ikke tilfældet.

Det er for overordnet at beskrive en så bred målgruppe, da indsatserne kan være meget forskellige og nogen gange direkte modsat rettede.

Tidlig indsats kan mange gange sættes i gang inden fødslen hos de udsatte familier, hvor mange først ved at de får et handicappet barn ved fødslen eller flere år senere.

Rammerne

Meningsfulde fællesskaber skal tilbydes alle, men virkeligheden er, at man ofte har forskellige opfattelser af hvad der giver mening. Den forskellighed man ønsker at tilgodese i sin tænkning kommer til udtryk i konflikter i systemet.

Hvad skal der til for at et barn eller ungt menneske kan deltage og bidrage i fællesskabet. Hvem er det der ser? Hvem er det der bedømmer?

Er det ok at man ikke kan tale? Er det ok at man ikke kan se? Er det ok at man ikke vil høre? Er det ok at man ikke vil være social? Og hvad er bagvedliggende årsag, er det kompetencer man vil kunne mestre under de rette rammer?

Indsatserne "kan", men SKAL tilpasses lokale forhold og det enkelte menneske.

Rammer er mange ting og ofte vælger man kun at kigge på de fysiske kvadratmeter. Rammerne kan også være indretning, personalekompetencer, lys, hjælpemidler, tværfaglig sparring, forældresamarbejde etc.

Legeplads, parkeringsforhold og busholdepladser er også rammer, som man ikke altid tænker på, er med til at skabe et trygt og sikkert lærerigmiljø.

Der er mange potentialer og gevinster i at investere i forbedring af rammerne. Holddeling er vigtig for at alle børn og unge for at skabe optimale muligheder

for at udvikle sig. At rumme elever med autisme, ADHD, angst og generelle indlæringsvanskeligheder i samme klasseværelse kræver mere end tolerance og ambitioner. Nogle børn reagerer på lyde, andre børn laver lyde, nogle børn har brug for 1:1 støtte i perioder og andre har brug for tegnstøtte. Det er et komplekst læringsrum, hvor både voksne og børn presses.

Vi har flere ideer til at arbejde med læringsrum og pusterum, så vi ser frem til jeres ønsker om at give specialtilbuddene den nødvendige plads inde og ude.

Værdierne

Mange værdier går tabt i en travl hverdag og dialogen handler ofte om økonomi. At blive mødt som menneske er svært, da vi alle har følelser, som kommer til udtryk, når vi føler os presset. At have tillid til mennesker bygger på erfaringer og da de ikke altid er positive, så bliver partnerskabet ikke altid skabt.

Der bliver ikke skabt en ligeværdig anerkendelse og ansvaret kastes rundt i systemet for sidst at falde tilbage på familien. Det kan være svært at fastholde sit engagement og tro på at man har ytringsfrihed, når kommunens børnesyn ikke stemmer overens med hverdagens erfaringer. Nogle forældre føler, at de ikke bliver hørt og andre forældre føler, at de bliver forhørt.

Vi mener, at alle et ansvar både for det der lykkedes og det der ikke lykkedes, derfor bliver vi nød til at lytte mere på hinanden. Vi bliver nød til at gå i dialog for at få gjort Køge kommune til den bedste børn-unge-by.

Sigt efter stjernerne!

Med ønske om mere dialog om det enkelte barn, så vi sammen kan skabe så godt et fundament som muligt. Det har alle børn og deres familier fortjent, og det er også det, som tjener kommunen bedst.

MVH

Forældrene i skolebestyrelsen på Ellebækskolen